

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. kovo 16 d.

dėl tam tikrų laikinų apsaugos priemonių, susijusių su didelio patogeniškumo paukščių gripu, kurį Rumunijoje sukėlė H5N1 potipio gripo virusas

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 1862)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/158/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽²⁾, ypač į jos 10 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 998/2003 dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų nekomerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, ir iš dalies keičiantį Tarybos direktyvą 92/65/EEB ⁽³⁾, ypač į jo 18 straipsnio pirmą pastraipą,

kadangi:

(1) Paukščių gripas yra užkrečiama virusinė naminių ir kitų paukščių liga. Paukščių gripo virusai, kuriais užsikrečia naminiai paukščiai, sukelia dviejų pagrindinių rūšių ligas, skiriamas pagal virulentiškumą. Nedidelio patogeniškumo rūšies virusas paprastai sukelia tik nesunkius simptomus, o didelio patogeniškumo rūšies viruso pasekmės yra labai didelis visų rūšių naminių paukščių mirštamumas. Ši liga gali turėti sunkių padarinių paukštintinkystės sektoriaus pelningumui.

(2) Paukščių gripas dažniausiai diagnozuojamas paukščiams, tačiau tam tikromis aplinkybėmis juo taip pat gali užsikrėsti žmonės, nors pavojus paprastai yra nedidelis.

(3) Kilus paukščių gripo protrūkiui atsiranda pavojus, kad ligos sukėlėjas gali išplisti į kitus naminių paukščių ūkius ir būti perduotas laukiniams paukščiams. Vadinas, jis gali plisti iš vienos valstybės narės į kitas bei į trečiąsias šalis, pvz., prekiaujant gyvais paukščiais, jų produktais arba laukiniams paukščiams migruojant.

(4) 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ⁽⁴⁾ nustatytos didelio ir nedidelio patogeniškumo paukščių gripo kontrolės priemonės. Šios direktyvos 16 straipsnyje numatyta nustatyti apsaugos, stebėsenos ir papildomas draudžiamąsias zonas kilus didelio patogeniškumo paukščių gripo protrūkiui.

(5) 2006 m. birželio 14 d. Komisijos sprendime dėl tam tikrų apsaugos priemonių, susijusių su didelio patogeniškumo paukščių gripu, kurį Bendrijos naminiam paukščiams sukelia gripo viruso H5N1 potipis ⁽⁵⁾, nustatytos papildomos apsaugos priemonės, taikytinos valstybėje narėje, kurioje užfiksuotas didelio patogeniškumo H5N1 potipio paukščių gripo virusas, kad neleistų plisti šiai ligai, atsižvelgiant į konkretų to viruso štamą.

(6) Sprendimo 2006/415/EB 4 straipsnio nuostatomis reikalaujama, kad valstybės narės, įtarus arba patvirtinus didelio patogeniškumo paukščių gripo viruso protrūkį, sukeltą H5N1 potipio gripo viruso, nedelsdamos nustato didelio pavojaus A teritoriją, kurioje yra apsaugos ir priežiūros zona, ir nedidelio pavojaus B teritoriją, kuri atskiria A teritoriją nuo valstybės narės, kurioje aptiktas virusas, neužkrėstų teritorijų. Šios teritorijos išvardytos to sprendimo priede.

(7) Rumunija pranešė Komisijai apie jos teritorijoje kilusį didelio patogeniškumo H5N1 potipio paukščių gripo protrūkį ir ėmėsi tinkamų priemonių pagal Sprendimą 2006/415/EB, įskaitant A ir B teritorijų nustatymą.

⁽¹⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 13.

⁽²⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29.

⁽³⁾ OL L 146, 2003 6 13, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 10, 2006 1 14, p. 16.

⁽⁵⁾ OL L 164, 2006 6 16, p. 51.

- (8) Komisija išnagrinėjo šias apsaugos priemones bendradarbiaudama su Rumunija ir įsitikino, kad A ir B teritorijų, kurias nustatė šios valstybės narės kompetentinga institucija, ribos yra pakankamai toli nuo faktinės protrūkio vietos.
- (9) Kad būtų išvengta bet kokių nereikalingų Sąjungos vidaus prekybos trikdymų ir rizikos sudaryti nepagrįstas kliūtis prekiaujant su trečiosiomis šalimis, būtina skubiai sudaryti Rumunijos A ir B teritorijų sąrašą Sąjungos lygmeniu.
- (10) Todėl, kol įvyks kitas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto posėdis, šiame sprendime reikėtų išvardyti Rumunijos A ir B teritorijas, kuriose turi būti taikomos Sprendime 2006/415/EB nustatytos priemonės, ir nustatyti šio skirstymo į regionus trukmę.
- (11) Šis sprendimas bus persvarstytas kitame Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto posėdyje,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šiuo sprendimu nustatomos teritorijos, kuriose taikomos Sprendime 2006/415/EB numatytos laikinos apsaugos priemonės, ir tokių priemonių taikymo laikotarpis.

2 straipsnis

1. Šio sprendimo priedo A dalyje išvardytos teritorijos laikomos didelio pavojaus teritorijomis (A teritorija), kaip nurodyta Sprendimo 2006/415/EB 3 straipsnio 1 dalyje.

2. Šio sprendimo priedo B dalyje išvardytos teritorijos laikomos nedidelio pavojaus teritorijomis (B teritorija), kaip nurodyta Sprendimo 2006/415/EB 3 straipsnio 2 dalyje.

3 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2010 m. balandžio 17 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 16 d.

Komisijos vardu

John DALLI

Komisijos narys

PRIEDAS

A DALIS

A teritorija, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	A teritorija		Data, iki kurios taikoma
		Kodas	Pavadinimas	
RO	Rumunija	00038	Teritorija, kurią sudaro:	2010 4 17
			Apsaugos zona: <i>Letea</i>	
			Priežiūros zona: <i>C.A. Rosetti</i> <i>Sfiștofca</i> <i>Cardon</i>	

B DALIS

B teritorija, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 dalyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	B teritorija		Data, iki kurios taikoma
		Kodas	Pavadinimas	
RO	Rumunija	00038	<i>Tulcea</i> apygardos teritorijos, išskyrus nurodytąsias A teritorijos sąraše	2010 4 17